

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Csp/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317203849
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Eliášová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1317203849.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III sudkyňou JUDr. Katarínou Eliášovou v spore žalobcu: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, zastúpeného: AK Herceg, s.r.o., advokátka kancelária, so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 890 240, proti žalovanému: L. Q. T., nar. XX.XX.XXXX, posledným známym pobytom M. P. XXX/XX, J., o zaplatenie 7.009,67 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 6.999,67 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.997,71 eura od 24.03.2014 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku žalobu zamietá.

Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v pomere 83,90 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Žalobou podanou na Okresný súd Bratislava III dňa 10.03.2017 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu 7.009,67 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.009,67 eura od 24.03.2014 do zaplatenia a uplatnil si nárok na náhradu trov konania titulom nevrátenia finančných prostriedkov poskytnutých na základe Zmluvy o Kreditke.

1.2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná požiadala spoločnosť ZUNO BANK AG, so sídlom Vordere Zollamtsstrasse 13, 3.OG Viedeň, Rakúska republika, IČO: FN 326454 f, konajúcu prostredníctvom ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Digital Park II, Einsteinova 23, Bratislava, IČO: 36 867 594 (ďalej aj len „banka“) prostredníctvom online bankingu v zmysle článku 1.1.4 Všeobecných obchodných podmienok ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky pre fyzické osoby - nepodnikateľov (ďalej len „VOP“), teda prostriedkom diaľkovej komunikácie o poskytnutie kreditky, ktorej základné parametre uviedla do žiadosti o predmetný produkt. Produkt kreditka v zmysle Úverových podmienok pre KREDITKY ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky (ďalej len „úverové podmienky“) predstavuje bezúčelový revolvingový spotrebiteľský úver poskytnutý prostredníctvom platobnej karty s logom spoločnosti Master Card. Banka posúdila žiadosť žalovanej o poskytnutie kreditky a nakoľko žalovaná splnila požadované podmienky, vygenerovala a sprístupnila žalovanej návrh Zmluvy o Kreditke vrátane jej neoddeliteľných súčastí v zmysle čl. 4.1. Zmluvy o Kreditke - Cenník, Úrokové sadzby, Reklamačný poriadok, úverové podmienky a VOP. Žalovaná v online bankingu aktívnym zakliknutím potvrdila, že s obsahom zmluvy o kreditke sa oboznámila, vyjadrila s ňou súhlas a pristúpila dňa 15.12.2012 k podpisu Zmluvy o Kreditke č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v súlade s ustanoveniami zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z.z.“). Ohľadne kreditky a jej použitia poukázala banka na čl. 3.2.2 úverových

podmienok, pričom žalovaná si aktivovala kreditku v online bankingu a jej aktivovanie potvrdila banka žalovanej prostredníctvom SMS správy na jej registrované telefónne číslo. Zmluva, ako aj jej neoddeliteľné súčasti sú žalovanej kedykoľvek dostupné v jej online bankingu v časti „Details KREDITKY“. Banka svoju povinnosť zo zmluvy, spočívajúcu v poskytnutí kreditky ako bezúčelového revolvingového spotrebiteľského úveru bez zabezpečenia s debetnou a kreditnou funkciou žalovanej vo výške 7.000 eura riadne splnila. Žalovaná však podmienky pre splácanie kreditky riadne nedodržiavala a dostala sa so splácaním do omeškania, o čom predložila banka súdu históriu účtu žalovanej.

1.3. Nakoľko žalovaná dlžnú sumu aj napriek výzvam neuhradila, banka v súlade s čl. 6.2.1 písm. d) úverových podmienok vyhlásila listom zo dňa 23.03.2014 splatnosť kreditky. V súlade s čl. 4.3 VOP zaslala oznámenie o vyhlásení splatnosti kreditky žalovanej prostredníctvom e-mailu a prostredníctvom bežnej pošty. Zástupca banky vyzval žalovanú na úhradu dlhu aj prostredníctvom predžalobnej výzvy z 09.02.2017, avšak ani po nej žalovaná dlh neuhradila. Banka si v žalobe uplatnila sumu vo výške 7.009,67 eura pozostávajúcu z istiny, úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov a úrok z omeškania z tejto sumy od 24.03.2014 do zaplatenia. Ohľadne uplatneného úroku z omeškania banka uviedla, že požaduje úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po vyhlásení splatnosti kreditky.

2. Žalovaná svoje právo vyjadriť sa k žalobe a zúčastniť sa na verejnom prerokovaní tejto veci v jej prítomnosti nevyužila.

3. Uznesením zo dňa 14.10.2021 č. k. 16Csp/18/2017-146 súd na návrh pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, aby na miesto žalobcu ZUNO BANK AG, so sídlom Vordere Zollamtsstrasse 13, 3.OG Viedeň, Rakúska republika, IČO: FN 326454 f, konajúca prostredníctvom ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Digital Park II, Einsteinova 23, Bratislava, IČO: 36 867 594, vstúpil do konania žalobca Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to so Žiadosťou o Kreditku zo dňa 30.11.2012, Zmluvou o Kreditke č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.12.2012, výpisom zo sms brány banky, Všeobecnými obchodnými podmienkami a Úverovými podmienkami pre kreditky ZUNO BANK AG, pobočky zahraničnej banky, reklamačným poriadkom banky, cenníkom banky, potvrdením o aktivácii Kreditky, výpismi z účtu žalovanej za obdobie od 03.12.2012 do 31.07.2014, odstúpením od zmluvy zo dňa 23.03.2014, predžalobnou výzvou na úhradu dlhu zo dňa 09.02.2017, zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 27.04.2017, prehľadom platieb žalovanej, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

5.1. Žalovaná požiadala banku prostredníctvom online bankingu dňa 30.11.2012 o poskytnutie kreditky, ktorej základné parametre (typ kreditky, výšku úveru na kreditke, spôsob splácania kreditky a.i.) uviedla do žiadosti o kreditku. Banka po posúdení žiadosti v online bankingu žalovanej vygenerovala a sprístupnila návrh Zmluvy o Kreditke, ako aj všetky dokumenty súvisiace so zmluvným vzťahom, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy. Žalovaná v online bankingu aktívnym zakliknutím potvrdila, že sa s obsahom Zmluvy o Kreditke oboznámila a vyjadrila s ňou súhlas. Následne banka pristúpila dňa 15.12.2012 k podpisu Zmluvy o Kreditke. Žalovanej bol bankou vygenerovaný jednorazový SMS kód, ktorý jej bol zaslaný na jej registrované telefónne číslo vo forme SMS správy, a ktorým žalovaná v online bankingu Zmluvu o Kreditke dňa 15.12.2012 podpísala.

5.2. Banka poskytla žalovanej kreditku a vyplatila žalovanej na kartový účet peňažné prostriedky do výšky úverového limitu 7.000 eur, a to za nasledovných podmienok: typ kreditky - platínová, platnosť kreditky - do posledného kalendárneho dňa 36 mesiacov po mesiaci jej vydania, platnosť zmluvy - na neurčitý čas, maximálna dĺžka bezúročného obdobia 55 dní, splatnosť min. mesačnej splátky - 25. dňa kalendárneho mesiaca, výška min. mesačnej splátky - 5 % čerpaného úverového limitu a 100 % jeho príslušenstva - najmä úrokov, poplatkov, sankcií, prečerpania a dlžných splátok, konečná splatnosť úveru na kreditke - ukončením zmluvy, Rámцovej zmluvy o poskytovaní produktov a služieb alebo kedykoľvek na žiadosť žalobcu, úroková sadzba - 18,99 % ročne pre všetky typy transakcií kreditkou, 18,99 % ročne za použitie kreditky na bezhotovostné prevody, druh úrokovej sadzby - pohyblivá (čl. 5.1.2 ÚPK), RPMN - 21,94 %, výška priemernej RPMN na trhu - 26,70 %, úrok z omeškania - 8 % p.a. (čl. 5.1.4 ÚPK), celková cena úveru - 7.806,99 eura. Žalovaná sa zaviazala splácať kreditku podľa vyššie uvedených podmienok, uvedených v čl. 1 zmluvy (ďalej len „základné podmienky“).

5.3 Z výpisov ku kreditke žalovanej vyplýva, že žalovaná podmienky pre splácanie kreditky riadne nedodržiavala a dostala sa so splácaním do omeškania, a preto bola žalovaná bankou vyzvaná na

úhradu dlžných splátok, s ktorými bola v omeškaní. Žalovaná však ani napriek týmto výzvam dlžnú sumu neuhradila.

5.4. Banka listom zo dňa 23.03.2014 v súlade s úverovými podmienkami a VOP odstúpila od zmluvy a vyhlásila splatnosť kreditky ku dňu 23.03.2014, pričom žalovanú zároveň vyzvala na okamžitú úhradu dlžnej sumy vo výške 7.097,17 eura.

5.5. Zmluvou o predaji časti podniku uzavretej dňa 27.04.2017 medzi bankou a žalobcom prešla pohľadávka banky voči žalovanej na žalobcu.

5.6. Z výpisov ku kreditke žalovanej a prehľadu platieb žalovanej vyplýva, že žalovaná čerpala sumu 9.230 eura (debetné transakcie na kreditnej karte vykonané žalovanou), dlh na úrokoch predstavuje sumu 2.001,96 eura a na poplatkoch sumu 238,50 eura (z toho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti predstavujú poplatky sumu 10 eur). Žalovaná celkovo uhradila sumu 4.460,79 eura.

6. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať, a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Ak strana nepredložila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, súd nemusí (fakultatívne) na ne prihliadnuť.

7. Zmluva o úvere (ako tzv. absolútny obchod) je upravená v § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, avšak svojim charakterom je predmetná zmluva spotrebiteľskou zmluvou, keďže ju uzatvorili na strane jednej banka ako dodávateľ a na strane druhej žalovaný ako spotrebiteľ. Súd preto dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a vzhľadom na spôsob uzavretia zmluvy aj zákona č. 266/2005 Z. z. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

8.1. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8.2. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8.3. Podľa § 2 písm. a), b) bod 4, c), d) zákona č. 266/2005 Z. z., zmluvou na diaľku sa rozumie zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, finančnou službou služba poskytovaná bankou, zahraničnou bankou, pobočkou zahraničnej banky, dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

8.4. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8.5. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8.6. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

8.7. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, d'alekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

8.8. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8.9. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9.1. Zo zisteného skutkového stavu mal súd za preukázané, že banka (právny predchodca žalobcu) a žalovaná uzavreli dňa 15.12.2012 prostriedkami diaľkovej komunikácie Zmluvu o Kreditke a na základe tejto platnej zmluvy bol žalovanej poskytnutý prostredníctvom platobnej karty bezúčelový spotrebiteľský revolvingový úver vo výške 7.000 eur. Poskytnutím úveru vznikol banke nárok na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov a na zaplatenie úrokov za dobu ich poskytnutia v dohodnutej výške. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná v rámci povoleného prečerpania vykonávala výbery hotovosti, ktoré spolu s príslušnými bankovými poplatkami predstavujú sumu 9.468,50 eura. Do výšky povoleného prečerpania boli započítané debetné úroky za dobu trvania povoleného prečerpania, a to v sume 2.001,96 eura. Žalovaná vrátila banke finančné prostriedky v celkovej sume 4.460,79 eura. Súhrnná suma, ktorú si banka uplatnila v žalobe tak predstavuje sumu 7.009,67 eura, pozostávajúca z rozdielu istiny (vrátane poplatkov) a úrokov, ktoré bola žalovaná povinná na základe zmluvy banke uhradiť v súhrnnej sume 11.470,46 eura a všetkých úhrad vykonaných žalovanou vo výške 4.460,79 eura. Na základe písomného oznámenia z 23.03.2014 banka s okamžitou účinnosťou (bod 10.2.4 VOP) odstúpila od zmluvy.

9.2. Po zvážení skutkových okolností vo veci zistených vykonaným dokazovaním, ktoré medzi stranami neboli sporné a boli preukázané, dospel súd k záveru, že nárok banky na zaplatenie sumy istiny (vrátane poplatkov) a debetných úrokov je dôvodný vo výške 6.999,67 eura.

9.3. Súd nepovažuje za dôvodný nárok na zaplatenie poplatkov v sume 10 eur (4 x 2,50 eura), ktoré boli žalovanej vyúčtované po odstúpení od zmluvy a zrušení zmluvy o kreditke, keďže ide o poplatky vyrubené po ukončení zmluvného vzťahu medzi bankou a žalovanou a na ktoré preto nevznikol banke nárok. Súd k uvedenému uvádza, že pasivita žalovanej v konaní nemôže mať za následok aplikáciou ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 CSP povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019).

9.4. V konaní bolo ďalej zistené, že na základe zmluvy o predaji časti podniku prešla pohľadávka banky voči žalovanej na žalobcu. Žalobcovi teda táto pohľadávka aktuálne patrí, čo znamená, že mu ako nositeľovi hmotnoprávneho oprávnenia v konaní svedčí aktívna vecná legitímácia. Z tohto dôvodu súd jeho žalobe čo do zaplatenia sumy vo výške 6.999,67 eura ako opodstatnenej vyhovel.

9.5. Pokiaľ ide o skúmanie zákonných náležitostí tejto zmluvy ako spotrebiteľskej úverovej zmluvy vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z., predovšetkým dodržania písomnej formy spotrebiteľskej zmluvy, súd uvádza, že písomná forma je daná v zmysle § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, nakoľko daný úkon bol realizovaný elektronickými prostriedkami s viacnásobným „istením“ pokiaľ ide o osobu žalovanej uzatvárajúcej zmluvu, keďže táto bola uzatváraná prostredníctvom aplikácie žalobcu v internet bankingu, ku ktorému mala prístupové údaje práve žalovaná a ktorá v procese jej uzatvárania jednotlivé

dielčie kroky potvrdzoval jedinečným SMS kódom, ktorý jej bol zaslaný na žalovanou oznámené číslo mobilného telefónu a takýmto spôsobom bola po uzavretí zmluvy následne aktivovaná aj následne zaslaná platobná karta. Súd nezistil, že by uzavretá zmluva neobsahovala niektorú z náležitostí vyžadovaných zákonom v tom rozsahu, v akom s ohľadom na charakter „úverového“ produktu mohla obsahovať, a to aj pokiaľ ide o výšku splátky ako istiny čerpaného úveru, tak aj splácania dojednaného príslušenstva (podľa zmluvy bola dojednaná minimálna mesačná splátka splatná do 25. dňa každého kalendárneho mesiaca z účtu žalovaného u žalobcu, a to vo výške 5 % z čerpaného úverového limitu a 100 % jeho príslušenstva predstavujúceho úroky, poplatky a sankcií, prečerpania a dlžných minimálnych mesačných splátok).

10.1. Povinnosť žalovanej vrátiť poskytnuté finančné prostriedky na základe zmluvy o kreditke sa stáva splatnou ku dňu zrušenia tohto zmluvného vzťahu, ktorým bol v danom prípade deň nadobudnutia účinnosti odstúpenia od zmluvy zo strany banky, t. j. 23.03.2014. Žalovaná dlžnú sumu v tejto lehote splatnosti nevyrovnala, a tak sa nasledujúci deň (24.03.2014) dostala s jej plnením do omeškania a žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške aktuálnej k prvému dňu omeškania. Súd však žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške uplatnenej v žalobe, t.j. 5 % ročne od 24.03.2014 do zaplatenia (s poukazom na viazanosť žalobným návrhom § 216 ods. 1 CSP), a to len z dlžnej sumy povoleného prečerpania pozostávajúcej z istiny - vykonaných platieb a výberov na príkaz žalovanej s príslušnými bankovými poplatkami v súhrnnej výške 4.997,71 eura.

10.2. Žalobu vo zvyšku nároku pozostávajúceho z úrokov z omeškania z vyčíslenej sumy úrokov s poukazom na zásadu zákazu anatocizmu (t. j. zákazu úročenia úrokov) ako nedôvodnú zamietol.

11.1. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil, pretože každá zo sporových strán mala vo veci čiastočný úspech.

11.2. Celková hodnota predmetu sporu ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 9.691,59 eura, ktorá pozostáva z žalovanej istiny vo výške 7.009,67 eura a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.009,67 eura od 24.03.2014 do zaplatenia, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavujú sumu 2.681,92 eura. Z tejto celkovej hodnoty predmetu sporu mal žalobca procesný úspech v časti istiny 6.999,67 eura a v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.997,71 eura do zaplatenia, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavujú sumu 1.912,14 eura t.j. spolu v sume 8.911,81 eura, čo predstavuje 91,95 %.

11.3. Súd žalobu vo zvyšku uplatneného príslušenstva zamietol, čo treba považovať za procesný úspech žalovanej. Z celkovej hodnoty predmetu sporu mala teda žalovaná procesný úspech v časti istiny 10 eur a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu vyhlásenia rozsudku na sumu 769,78 eura, spolu vo výške 779,78 eura, čo predstavuje 8,05 %.

11.4. Súd o trovách rozhodol tak, že vypočítal rozdiel medzi týmito čiastočnými pomermi úspechu strán v konaní (91,95 % - 8,05 %), ktorý je 83,90 % a v tomto výslednom pomere priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.